

tada jednim dijelom odsijecanja¹⁷ kao slikama, prisiljena je tražiti na osnovi hipoteza idući ne na početak, nego na kraj; a drugim opet dijelom idući od pretpostavke k bezuvjetnom početku i bez slika o njemu, pomoću samih formi primjenjujući metodu prema njemu.«

5

Nadalje dodaje toj dvojakoj analizi, tj. od pretpostavaka k početku i od pretpostavaka ka koncu: »da je duša prisiljena služiti se pretpostavkama u istraživanju nje same <crte> ne idući na početak, kao ona koja se ne bi mogla izdići nad hipoteze, služeći se pak samim slikama, onima kojima su niže stvari učinjene sličnima, a njih se prema njima <nižim stvarima> smatra i postavlja kao jasne.« I to o matematičkim analizama.

10

Ali uči da se dijalektičar ne služi hipotezama kao poznatim principima, nego doista kao hipotezama koje mu služe kao stepenice kojima se penje k samom početku: [322] »Nauči, dakle, drugi dio inteligibilne crte koji izriče ono čega se dotiče sam go-

15

INSTITUT
ZA FILOZOFIJU

¹⁷ Petrićev termin *τηθηϊσιν* prisutan je u nekim manuskriptima, npr. u venecijanskom. Usp. Yvon Lafrance, *Pour interpréter Platon II*, Noêsis, Bellarmin 1994. str. 301. No u prijevodu Petrić ga prevodi u gen. sg.